

hvoraf et Eksemplar vedlægges, udbetales dem af Statspolitiets Tjenestemænd, hvem det efter Regulativet er forbudt til deres daglige Tjeneste at bære Uniform, en Beklædningsgodtgørelse af 300 Kr. aarlig. Justitsministeriet maa anse sig for berettiget efter Tjenestemandslovens § 39 til at yde disse Tjenestemænd Beklædningsgodtgørelse i Stedet for Uniform, da de efter Regulativet er normerede med Uniform, medens det ifølge Regulativets § 3 under visse Dele af Tjenesten er forbudt dem at bære Uniform, hvorved bemærkes, at den nævnte Godtgørelse kun ydes til saadanne Betjente, hvem det er forbudt at bære Uniform, og for hvem der følgelig ikke er stillet Uniform til Raadighed.“

Raadet skal hertil knytte følgende Bemærkninger:

Raadet kan ikke være enigt med Justitsministeriet i den Betragtning, at der i Tjenestemandslovens § 465, Stk. 3, hvori bestemmes, at Patrouillegodtgørelsen under særlige Omstændigheder kan forhøjes fra 600 Kr. aarlig med indtil 50 Kr. pr. Maaned, skulde være Hjemmel til at yde praktisk talt alle Statspolitiets Overvagtmestre, Vagtmestre, Overbetjente og Betjente den forhøjede Patrouillegodtgørelse 1 200 Kr. pr. Aar, og da navnlig ikke, naar der samtidig indføres Uniform eller Beklædningsgodtgørelse, idet der netop ved Fastsættelsen af Patrouillegodtgørelsen blandt andet blev taget Hensyn til, at disse Tjenestemænd havde særlige Udgifter til Beklædning.

Hvad Beklædningen angaar, er Forholdet, efter hvad der er oplyst for Raadet, det, at der under 17. Decemmer 1919 af Justitsministeriet blev udstedt et Uniformsreglement for Statspolitiet, dog at kun et Mindretal af de paagældende Tjenestemænd, nemlig de ved Ordenstjeneste eller Tjeneste ved den ind- eller udgaaende Fremmedkontrol beskæftigede, normeredes med Uniform, medens Reglementet forbyder andre Tjenestemænd i Korpset at bære Uniform og fastsætter en Beklædningsgodtgørelse af 300 Kr. aarlig for disse. Uniformslevering efter Reglementet har, saa vidt vides — bortset fra Sønderjylland — endnu ikke fundet Sted, hvorimod Beklædningsgodtgørelse udbetales.

Mod Udredelsen af en saadan Godtgørelse er der vel ikke i Tjenestemandslovens § 39 noget ubetinget Forbud, men den maa dog efter Raadets Mening siges at ligge udenfor Forudsætningerne for denne Paragraf, og den maatte i alt Fald efter Tjenestemandslovens § 1292 udtrykkelig hjemles ved en særlig Konto paa Finanslovens Tekst („Beklædningsgodtgørelse til Betjente, hvem det er paalagt ikke at bære Uniform“).

Hertil kommer de ovennævnte Forudsætninger for Patrouillegodtgørelsen, og Raadet maa da henstille, at Finansudvalget foranlediger de fornødne Ændringsforslag stillet, saaledes at Beklædningsgodtgørelsen enten bortfalder eller hjemles paa forannævnte særlige Maade, og at Patrouillegodtgørelsen i førstnævnte Tilfælde for de med Uniform forsynede Tjenestemænd nedsættes med mindst 300 Kr., hvorhos der i hvert Fald ved Nyansættelser bør tilvejebringes det Forhold, at det normale Beløb (600 Kr. aarlig) for Patrouillegodtgørelse efter § 465, Stk. 3, anvendes i det overvejende Antal Tilfælde.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Finansudvalg.

Lønningsraadet. København, den 6. Decemmer 1920.

Finansudvalget har anmodet Lønningsraadet om en Erklæring om et i Skrivelse fra Justitsministeriet af 27. Oktober d. A. stillet Ændringsforslag til Finanslovsforslaget 1921—22 (jfr. Pag. 42 i de tilsendte Aktstykker I.), i Henhold til hvilket der skulde tillægges de Fuldmægtige, som er ansatte ved Dommer- og Politimesterkontorerne i de sønderjydske Landsdele, en Godtgørelse for Befordringsudgifter for egen Person, Husstand og Bohave.